

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

(Peer Reviewed Journal Multidisciplinary)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஐனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Founder / Editor in Chief

Dr PRIYAKRISHNAN

Publisher

MR P. JAYAKRISHNAN

Editorial Board Members

Dr V SELVAKUMAR

Professor And Head of The Department of Maritime History and Marine Archaeology Tamil University, Thanjavur, TamilNadu, India
selvakumar.v@tamiluniversity.ac.in

Dr. S. KAVITHA

School of Indian Languages and Comparative Literature, Tamil University, Thanjavur. TamilNadu, India

Dr.K.DAYANIDHI

Assistant Professor & Head i/c , Department of Vaishnavism , University of Madras, TamilNadu, India. dayanidhi@unom.ac.in

Dr O.MUTHIAH

Professor of Tamil, The Gandhigram Rural Institute (Deemed to be University) Gandhigram - 624 302 Dindigul District, TAMIL NADU

DR UMADEVI

Professor In Tamil, Department of Modern Indian Languages And Literary Studies University of Delhi, Delhi . dumadevi@mil.du.ac.in

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

DR JAGADEESAN.T.

Assistant Professor of Tamil, Department of Indian Languages,
Faculty of Arts, Banaras Hindu University,
Varanasi- 221005, Uttar Pradesh,India.

DR SENTHIL PRAKASH.S

Teacher – in- charge/Assistant professor (SG),Department of
Tamil, Institute of Languages, Literature& culture,
Visva – Bharathi University,Santiniketan,West
Bengal, India -731235

DR R TAMILSELVAN

Assistant professor, Aligarh Muslim University, Uttar Pradesh,India-202002

Dr SWARNAVEL ESWARAN

Associate Professor Departments of English, and Media and Information
Michigan State University. USA. eswaran@msu.edu

Dr (Ms.) NILANKA LIYANAGE

Senior Lecturer in Dance ,Department of Dance,Drame&Theatre Arts,
Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Stidies,Eastern University Srilanka

Mrs THULSIVANTHANA UDAYASHANKAR

Senior lecturer Gr II in English, Swamy Vipulananda Institute of
Aesthetic Stidies ,Eastern University, Srilanka

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Dr B. DHANANJAYAN

Associate Professor, Sir Theagaraya College, Old Washermenpet,
Chennai - 600 021.

Dr P.SEKAR

Assistant Professor, Department of Education, Govt. Institute of Advanced Study
in Education, Saidapet, Chennai-600015. sekar@iasetamilnadu.ac.in

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும்
(Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

உ.வே.சாமிநாதையர் பதிப்பு நிலையில் அறத்தொடு நின்றல்

Ethical Steadfastness in the Textual Criticism of U.V. Swaminatha Iyer

Dr M.Mohanalakshmi, Assistant Professor, Department of Tamil, PSG college of Arts & Science, Coimbatore - 641 014

முனைவர் மு.மோகனலட்சுமி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, பூ.சா.கோ கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் - 641 014

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

பழந்தமிழ் இலக்கியச் செல்வங்கள் அழியும் நிலையில் இருந்த காலக்கட்டத்தில், தேடல் மிகுந்த பயணங்களின் வழியாக ஏட்டுச் சுவடிகளை மீட்டெடுத்து, அவற்றை அச்ச வாகனமேற்றியவர் தமிழ்த் தாத்தா உ.வே.சாமிநாதையர். அவரது பதிப்புப் பணியானது வெறும் எழுத்து மாற்றமோ அல்லது அச்சப்பணியோ மட்டுமல்ல; அது ஓர் அறம் சார்ந்த உன்னதப் பணி ஆகும். இக்கட்டுரையானது, உ.வே.சாமிநாதையர் அவர்களின் பதிப்பு நெறிமுறைகளைத் தமிழ் இலக்கியத்தின் தனித்துவ பண்பான அறத்தொடு நின்றல் என்னும் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஆய்வுக்கு உட்படுத்துகிறது. ஒரு சுவடியைப் பதிப்பிக்கும்போது எதிர்கொள்ளும் பல்வேறு பாட வேறுபாடுகள், சிதைந்த எழுத்துக்கள் மற்றும் இடைச்செருகல்கள் ஆகியவற்றைக் கையாளும் போது, உண்மையான மூல பாடத்தைக் கண்டறிந்து நிலைநிறுத்துவதில் அவர் காட்டிய உறுதிப்பாடும் உண்மைத்தன்மையும் சிதைந்துவிடக்கூடாது என்பதில் அவர் கொண்டிருந்த ஆக்கநிலையும், ஒரு தலைவி தன் காதலை அறத்தின்வழி நின்று நிலைநாட்டும் அறத்தொடு நின்றல் பண்பிற்கு இணையாக அமைந்துள்ளது. குறிப்பாக, புறநானூறு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை மற்றும் சீவகசிந்தாமணி போன்ற பெருங்காப்பியங்களைப் பதிப்பிக்கும் போது, கிடைக்கப்பெற்ற பல்வேறு பிரதிகளையும் ஒப்புநோக்கி, அவற்றில் உள்ள பிழைகளைக் களைந்து, ஒரு செம்மையானதொரு பதிப்பை உருவாக்கினார். சமகாலப் புலவர்களின் அழுத்தங்களுக்கோ அல்லது தனிப்பட்ட கொள்கை வேறுபாடுகளுக்கோ இடம் தராமல், சுவடி காட்டும் உண்மையையே இறுதிப்பாடமாக அவர் ஏற்றார். இன்றைய நவீன உலகில் தரவகப் பெருக்கத்திற்கு மத்தியில், மூலச் செய்திகளின் உண்மைத்தன்மையை சிதைக்காமல் ஆவணப்படுத்தும் உ.வே.சா.வின் பதிப்பு நெறிமுறைகள், எதிர்காலத் தலைமுறையின் ஆய்வாளர்களுக்கு ஒரு மிகச்சிறந்த அறச்சீர்மையாக அமையும் என்பதை இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: பதிப்பு அறம், மூலப்பாடம், அறத்தொடு நின்றல், பதிப்பு நெறிமுறை, பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள், உ.வே.சாமிநாதையர்.

Abstract

At a critical juncture in the history of Tamil literature, when ancient palm-leaf manuscripts were on the verge of destruction, U.V. Swaminatha Iyer embarked on an extensive journey to recover, preserve and publish these treasures. His editorial work was not merely a mechanical process of printing; It was a profound ethical mission. This article analyses Iyer's editorial principles through the lens of the Classical Tamil virtue known as '*Arathodu Nitral*' (Ethical Steadfastness). The core of the study revolves around the challenges he faced in handling textual variants, fragmented scripts and interpolations. His unwavering commitment to restoring and preserving the authenticity of the original text refusing to compromise despite contemporary scholarly pressures or personal biases mirrors the steadfastness of the '*Arathodu Nitral*' tradition. By meticulously comparing multiple manuscripts of monumental works like *Purananooru*, *Silappathigaram*, *Manimekalai* and *Seevagasinthamani*, he established a logically sound and authentic version of the classics. In this digital era of information surplus, Swaminatha Iyer's editorial rigor in preserving the authenticity of primary sources undoubtedly serves as a definitive ethical benchmark for future generations of scholars and researchers.

Keywords: Editorial Ethics, Original Text, Textual Criticism, Manuscriptology, Ethical Steadfastness, Classical Tamil Literature, U.V. Swaminatha Iyer.

முன்னுரை:

பண்டையத் தமிழ் இலக்கியச் செல்வங்களைக் காலவெள்ளத்தில் அழிந்துவிடாமல் காப்பதே உ.வே.சா அவர்களின் பதிப்புப் பணியின் அடிப்படை அறமாகும். ஓலைச் சுவடிகளைத் தேடி அவர் மேற்கொண்ட கடினமானச் சுவடித்தேடும் ஆய்வுப் பயணங்களையும், ஒரு நூலைப் பதிப்பிக்கும் முன் அவர் பின்பற்றிய அறிவியல் பூர்வமான ஒப்புநோக்கல் முறைகளையும் ஆவணப்படுத்துவதை இக்கட்டுரை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் ஓலைச் சுவடிகளில் முடங்கிக்கிடந்த தமிழ் இலக்கிய இலக்கணச் செல்வங்களைத் தேடித் தொகுத்து அச்ச வாகனமேற்றிய உ.வே.சா அவர்களின் பதிப்புப்பணி, தமிழ்ப் பதிப்பு வரலாற்றில் ஒரு புதிய யுகத்தை உருவாக்கியது. அவரின் பதிப்பு முறையானது வெறும் அச்சுப் பணியாக மட்டுமே அமையாமல், ஒரு புனிதமான 'பதிப்பு அறமாகவே' அமைந்துள்ளது. ஒரு நூலைப் பதிப்பிக்கும்போது மூல ஆசிரியரின் ஆளுமைக்கோ, கருத்திற்கோ எவ்விதப் பாதிப்பும் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதில் அவர் மிகுந்த கவனமுடன் செயல்பட்டார். ஒரு சொல்லின் உண்மை வடிவம் கண்டறியப்படும் வரை அச்சுப் பணியைப் பொறுமையுடன் நிறுத்தி வைக்கும் அவரது தொண்டுநெறி, உலகளாவிய பாடத்திறனாய்வு நெறிமுறைகளுக்கு இணையாக அமைந்துள்ளன. சுவடிகளில் காணப்பட்ட பாட வேறுபாடுகளை மறைக்காமல் ஆவணப்படுத்திய அவரது நேர்மையையும், பிற்சேர்க்கைகள் மூலம் ஆய்வாளர்களுக்கு

வழிவகுத்த அவரது தொலைநோக்குச் சிந்தனையும், ஒரு பதிப்பாசிரியன் கொண்டிருக்க வேண்டிய அடிப்படை அற விழுமியங்களையும் உணர்த்துகின்றன. இத்தகைய உன்னதமான பதிப்பு நெறிமுறைகளையும், அவர் தமிழுக்கு வழங்கிய அறிவுசார் நேர்மையையும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் அடிப்படைத் தளமாகும்.

சுவடித் தேடுதலின் பொறுமைநிலை:

தமிழ் இலக்கியங்கள் ஓலைச் சுவடிகளில் முடங்கிக் கிடந்தும், கரையான் அரித்தும், ஆற்றில் எறியப்பட்டும் அழிந்து கொண்டிருந்த காலக்கட்டத்தில், அவற்றைத் தேடி மீட்டெடுப்பதையே உ.வே.சா தனது வாழ்நாள் அறமாகக் கொண்டார். ஒரு நூலைப் பதிப்பிக்க முடிவெடுத்தால், அதன் சரியான மற்றும் முழுமையான பிரதிகளைக் கண்டறியும் வரை அவர் சிறிதும் ஓய்ந்ததே இல்லை.

இதற்காகத் தமிழகத்தின் ஆதீனங்கள், பழைய புலவர்வீடுகள், கிராமங்கள் என மூலைமுடுக்கெல்லாம் மாட்டு வண்டியிலும் கால்நடையாகவும் பயணம் மேற்கொண்டார். சீவகசிந்தாமணியைப் பதிப்பிப்பதற்காக, அவர் பதினாறு ஆண்டுகள் காத்திருத்தலின் பொறுமையானது; ஒரு பதிப்பாசிரியனுக்குரிய சலியாத தேடலின் சான்றாகும். சுவடிகளைத் தேடிச்செல்லும் இடங்களில் நேரிட்ட அவமரியாதைகளையும், உடல்நலக் குறைவுகளையும் பொருட்படுத்தாமல், எம் தமிழ் அழியக் கூடாது என்ற ஒற்றை இலட்சியத்துடன் பதிப்புத்தவத்தினை மேற்கொண்டார்.

ஒரு சுவடி கிடைத்துவிட்டாலும் திருப்தியடையாமல், பிழைகளைச் சரிபார்க்கும் பொருட்டு இன்னும் பல பிரதிகளைத் தேடி அலைந்த அவரது துல்லியமான அணுகுமுறை, அவரது பதிப்பு அறத்தின் உச்சகட்டமாகும். பொருளுக்காகவோ அல்லது புகழுக்காகவோ அன்றி, தமிழ்ச் சமூகத்தின் அடையாளத்தை மீட்டெடுக்க அவர் மேற்கொண்ட அந்தப் பயணங்கள், வெறும் தேடல் மட்டுமல்ல; அவை ஒரு மொழியின் மறுமலர்ச்சிக்காக நிகழ்த்தப்பட்ட அறப்போராகும். கையில் குடையும் தோளில் சுவடி மூட்டையுமாக அவர் கடந்த ஒவ்வொரு இடங்களும், சிதைந்து போன தமிழ் வரலாற்றைத் தைக்கும் நூலிழைகளாக அமைந்தன.

இத்தகைய சுயநலமற்ற சுவடித்தேடும் பணியும், தேடலில் அவர் காட்டிய நேர்மையுமே இன்று நாம் சங்க இலக்கியங்களைக் கையில் ஏந்துவதற்குக் காரணமாகும். மேலும், தமிழகம் மட்டுமின்றி வெளிநாடுகளில் சுவடிகள் தேடும் நிலையைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, “வெளிநாட்டிலுள்ள நண்பர்கள் பலரைப் பத்திரிக்கைவாயிலாக இதைப்பற்றி வினாவினேன்; அங்ஙனம் வினாவப் பட்டவர்களுள், யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீ சிற். கைலாசபிள்ளையவர்கள் தமது கையாலெழுதிய மூலப்பிரதி யொன்றை அன்புடன் அனுப்பினார்கள்; பின்பு பாரிஸ்நகரிலுள்ள புரொபஸர் ஜூலியன்வின்ஸன் என்பவர், இந்நகரத்துக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலையில் மணிமேகலை மூலப்பிரதி ஒன்றே உள்ளது என்று தெரிவித்து மாதிரிகைக்காக அதிலிருந்து பதிசுத்தை மட்டும் எழுதி அனுப்பினார்”. (மணிமேகலை, 1956:14) என்பதிலிருந்து அவரின் தேடுதலின் பயணநிலையானது, நவீன

கால ஆய்வாளர்களுக்குத் தரவுகளைத் திரட்டுவதில் இருக்க வேண்டிய விடாமுயற்சியையும் அறத்தையும் போதிக்கும் ஒரு சிறந்த பாடமாக இன்றும் இனி என்றும் விளங்கும்.

பாடம் ஒப்புநோக்கில் நேர்த்திநிலை:

உ.வே.சா அவர்களின் பதிப்புப் பணியில் 'பாடம் ஒப்புநோக்கல்' என்பது வெறும் எழுத்துகளைச் சரிபார்ப்பது அன்று; அது சிதைந்துபோன மூல வடிவத்தை மீட்டெடுக்கும் ஒரு துல்லியமான அறிவியல் முறையாகும்.

ஒரு நூலின் பல சுவடிப் பிரதிகளைச் சேகரித்த பிறகு, அவற்றை அருகருகே வைத்து ஒவ்வோர் எழுத்தையும் சொல்லையும் நுட்பமாக ஒப்பிடுவதையே அவர் முதன்மைப் பணியாகக் கொண்டார். “கம்பராமாயணச் சுவடிகளில் ஒன்றில் உள்ளன போலவே பிறிதொன்றில் செய்யுள்களும், அவற்றின் பாடங்களும் அமைவது காண்பது அரிதாயிற்று. ஏதோ ஒரு சுவடியையோ, சில சுவடியையோ கொண்டு பதிப்பவர்களுக்கு அவ்வேலை எளிதாயிருந்திருக்கும். ஆனால், பல சுவடிகளைக் கொண்டு அவற்றுள் நேர்மையானவற்றை ஏற்று, அல்லாதவற்றை நீக்கி ஒரு பதிப்பை வெளியிடுவது என்பது அரிய பணியாகி விட்டது.” (கம்பராமாயணம் 1959: Viii) இவற்றிலிருந்து ஒரு நூலைப் பதிப்பிக்கும் போது பல்வேறு சுவடிகளின் ஒப்பு நிலைப்பாட்டின் அமைப்புநிலையே சிறந்ததொரு அறப்பதிப்பாகும் என்பதனை வலியுறுத்துகின்றன.

சுவடிகளில் காணப்படும் எழுத்து மயக்கங்கள், ஏடு பெயர்ந்த இடங்கள் மற்றும் படியெடுப்பாளர்களால் நேர்ந்த பிழைகளைத் தகுந்த இலக்கண விதிகளின்படி களைந்து செப்பம் செய்வதே அவரது பதிப்பு நேர்த்தியின் அடையாளமாகும்.

ஒரு பிரதியில் உள்ள பிழையை மற்றொரு பிரதியின் துணைகொண்டு திருத்துதல் என்ற அடிப்படை வரையறையை அவர் எக்காலத்திலும் மீறாமல் கடைப்பிடித்தார். பாட வேறுபாடுகளை ஆராயும்போது, தமக்கு விருப்பமான சொற்களைப் புகுத்தாமல், மூல ஆசிரியர் பயன்படுத்தியிருக்கக்கூடிய மிக நெருக்கமான மற்றும் தர்க்கரீதியான சொல்லையே பாடமாகத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

இதனை, “ஏடுகளைத் தேடிச் சென்று தொகுத்தது, அவற்றைப் பதிப்பித்தது எனும் இலக்கியம் சார்ந்த நிகழ்வுகள் குறிப்பேடுகளில் மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றை எழுதுமிடத்து, டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்கள் சுருக்கக் குறியீடுகளையே பேரளவில் பயன்படுத்தியுள்ளார். இச்சுருக்கக் குறியீடுகள் ஓரிரு சொற்களாகவும் எழுத்துக்களாகவும் உள்ளன. இவை ஒரு பெயருக்கு ஒரு குறியீடு என்று இல்லாது, பல குறியீடுகள் என்று காணப்படுகின்றன. இவை அநந்தராமையர் எனும் பெயர் இ.வை. என்றும் அந் என்றும் அந் என்றும் அனந்த என்றும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. ஒரு சிலப்பதிகாரம் சில, சிலப், சிலப்பதி எனப் பலவாறு எழுதப்பெற்றுள்ளது.” பக்கத்திலேயே ஒரு பெயர் பல சுருக்கக் குறியீடுகளால் எழுதப்பெற்றுள்ளது.” (சுயம்பு 2023: Xii) இதைப்போலவே, உ.வே.சா-விற்கு கிடைத்த அனைத்துச்

சுவடிகளையும் ஒப்புநோக்கலின் பணியில், தமக்கு ஐயம் ஏற்பட்டால், அதனை அப்படியே வாசகர்களுக்குத் தெரிவிக்கும் 'அறிவுசார் நேர்மையை' அவர் ஒருபோதும் மறந்து செயல்படவில்லை.

ஒரு பாடலின் அடி அல்லது சொல் குறித்துத் தெளிவு ஏற்படும் வரை அச்சுப் பணியைத் தாமதப்படுத்திய அவரது பொறுமை, உலகளாவிய பாடத் திறனாய்வு நெறிமுறைகளுக்கு ஓர் உன்னத முன்மாதிரியாகத் திகழ்கிறது. இத்தகைய நுட்பமான ஒப்புநோக்கல் முறையினாலேயே, சங்க இலக்கியங்கள் இன்று எவ்விதக் குழப்பமுமின்றித் தெளிவான அச்சு வடிவில் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. இவரது இந்தத் துல்லியமான அணுகுமுறையின் நுட்பமானச் செயல்பாடே, நவீன பதிப்பாசிரியர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டும் நெறியாக இன்றும் போற்றப்படுகிறது.

பாடவேறுபாடுகளை ஆவணப் படுத்துதலில் நடுவுநிலைமை:

உ.வே.சா அவர்களின் பதிப்புப் பணியில் 'பாட வேறுபாடு' என்பது சிதைந்து போன மூல வடிவத்தைத் தேடும் பயணத்தில் அவருக்குக் கிடைத்த வெவ்வேறு ஆதாரங்களாகும். ஒரு பாடலுக்குப் பலச் சுவடிப்பிரதிகள் கிடைக்கும்போது, அவற்றில் காணப்படும் சொற்கள் அல்லது அடிகளின் மாற்றங்களை அவர் தன்னிச்சையாக நீக்கிவிடாமல், அவற்றை அப்படியே ஆவணப்படுத்தும் 'நடுவுநிலைமையை' ஒரு தவமாகவே மேற்கொண்டார்.

இத்தகைய நடுவுநிலையை குறிப்பிடும் போது, “புராதனமான தமிழ்நூல்களும் உரைகளும் பண்டைவடிவம் குன்றாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதே எனது நோக்கமாதலின், பிரதிகளில் இல்லாதவற்றைக் கூட்டியும், உள்ளவற்றை மாற்றியும், குறைத்தும் மனம் போனவாறே அஞ்சாது பதிப்பித்தேனல்லேன்; ஒருவகையாகப் பொருள் கொண்டு, பிரதிகளில் இருந்தவாறே பதிப்பித்தேன்; யானாக ஒன்றும் செய்திலேன்; பிரதிகளின் சிலவிடத்து வடமொழிப்பதங்கள் கிரந்தவெழுத்தாலே எழுதப்பட்டிருந்தமையின், அவ்வாறே பதிப்பித்தேன்” (சீவகசிந்தாமணி 1969 : 7) என்பதிலிருந்து ஒரு பதிப்பாசிரியன் தனக்குத் தெரிந்த இலக்கண அறிவைக் கொண்டு மூல ஆசிரியரின் சொற்களைத் திருத்த முயலக்கூடாது என்பதில் அவர் மிகுந்த உறுதிப்பாட்டுடன் இருந்தார்.

இதனால், சுவடிகளில் காணப்பட்ட பிழையான பாடங்களாகத் தோன்றினாலும், அவற்றையும் அடிக்குறிப்பில் 'பாடம்' அல்லது 'பாட பேதம்' என்று குறிப்பிட்டுப் பதிவு செய்தார். இதனால் வாசகர்களும் ஆய்வாளர்களும் ஒரு பாடலின் வெவ்வேறு பரிமாணங்களைச் சிந்திப்பதற்குப் பெருவாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார் எனலாம். மேலும் மாறுப்பட்ட சுவடிகளைக் கண்டறிந்தப் பின்னும், இன்னொரு சுவடியில் இப்படியும் உள்ளது என்று காட்டினாரே அன்றி, மாற்றமேதும் செய்யாத அந்த நேர்மைத்தன்மையே, அவரது அறிவுசார் அறத்தின் முறையான வெளிப்பாடாகும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் தமக்குச் சரி என்று தோன்றும் பாடத்தை முதன்மைப் பாடமாக அமைத்தாலும், மற்ற பாடங்களை ஒதுக்கிவிடாமல் நூலின் இறுதியில் அல்லது அடிக்குறிப்பில் இடம்பெறச் செய்தவிதம் உலகளாவிய பாடத் திறனாய்வு நெறிமுறைகளுக்கு வித்திட்டது எனலாம்.

ஒரு சொல்லின் மாற்றத்தினால் பொருளே மாறக்கூடும் என்பதால், மிக நுட்பமான வேறுபாட்டையும் அவர் கவனமாகக் கையாண்டார். இத்தகைய நடுவுநிலைமைத் தன்மையால்தான், சங்க இலக்கியங்கள் எவ்விதத் தனிநபர் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கும் உட்படாமல் அதன் தொன்மை மாறாத வடிவில் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. மூல ஆசிரியருக்குச் செய்யும் துரோகமாக எவ்வித இடைச் செருகல்களையும் அவர் அனுமதிக்காதது அவரது பதிப்பு அறத்தின் உச்சமாகும். “கிடைத்த ஏடுகளின் விவரம், கிடைத்த ஏடுகளைக் கொண்டு தான் ஆராய்ந்த முறைகளின் விளக்கம், சந்தேகத்திற்குரிய குறைப்பிரதிகளை திருத்தம் செய்யாமல் அப்படியே புள்ளிட்டு (...) எழுதியுள்ளமை, மேற்கோள் விளங்கிய பாடல்கள் மேற்கோள் விளங்காப் பாடல்கள் பற்றிய குறிப்பைத் தருதல்...” (ஜானகி 2010: 23) என்பனவற்றின் அடிப்படையில் நோக்கும்போது, இக்கால ஆய்வாளர்களுக்குத் தரவுகளை எவ்விதத் திரிபும் இன்றி வழங்க வேண்டும் என்ற பாடநூல் அறத்தை உ.வே.சா அவர்கள் அன்றே நிலைநாட்டினார். எனவே, இத்தகைய ஆவணப்படுத்தும் பண்பே அவரைத் தமிழ்ப் பதிப்புகளின் இமயமலை எனப் போற்றச் செய்கிறது.

மூலப்பாடம் மீட்டெடுப்பில் துல்லியமான நெறிமுறைகள்:

உ.வே.சா அவர்களின் பதிப்புப் பணியில் 'மூலப்பாடம் மீட்டெடுப்பு' என்பது சிதைந்துபோன ஒரு மூல வடிவத்தை அதன் பழமை மாறாமல் கண்டறியும் துல்லியமான நெறிமுறையாகும். பல சுவடிகளில் காணப்படும் சிதைந்த பாடங்களை ஒப்பிட்டு, இலக்கண விதிகளுக்கும், அந்தந்தக் காலக்கட்டத்தின் இலக்கிய மரபுகளுக்கும் ஏற்றநிலையில், “தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்து உலகியல் வழக்கும் செய்யுளும்” (வெள்ளைவாரணனார் 2014:12) என்ற தொல்காப்பியத்தின் எடுத்துரைப்பின் அடிப்படையில் நன்மக்கள் வாழும் தமிழ்நிலத்தில் வழங்கும் உலகியல் வழக்கையும் செய்யுள் வழக்கையும் கருத்திற் கொண்டு அதற்கேற்ப மிகச்சரியான சொல்லைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் அவர் மிகுந்த கவனம் செலுத்தினார்.

இதற்குச் சான்றாக, சீவக சிந்தாமணி பதிப்பின்போது, 'நாமகள் இலம்பகத்தில்' வரும் ஒரு சொல்லின் உண்மை வடிவம் தெரியாமல் பல சுவடிகளை ஆராய்ந்து, இறுதியில் பழைய உரை மற்றும் நிகண்டுகளின் துணைகொண்டு அச்சொல்லை மீட்டெடுத்ததைக் கூறலாம்.

அதேபோல், புறநானூற்றுப் பதிப்பில் சிதைந்திருந்த பாடல்களை நிரப்பும்போதுக்கூட, தன்னிச்சையாகச் சொற்களைப் புகுத்தாமல், 'இவ்விடம் சிதைந்து போயுள்ளது' என வெளிப்படையாகக் குறிப்பிட்டு, அறிஞர்களுடன் விவாதித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்த பின்னரே மூலப்பாடத்தை உறுதி செய்தார்.

சுவடிகளில் எழுத்துப் பிழையாக இருந்த 'ர', 'ற' வேறுபாடுகளையும், 'ன்', 'ண்' மயக்கங்களையும் அந்தந்தப் பாட்டின் சூழலுக்கு ஏற்பச் செப்பம் செய்து, மூல ஆசிரியர் கருதிய பொருளையே நிலைநாட்டினார். இதனை, “ரகர றகர மயக்கம், னகர ணகர மயக்கம்”, உரை இது மூலம் இது, மேற்கோள் இது என அறிய முடியாது மயங்குதல்; பாடபேதங்களால் குழம்பிய நிலை; மூலத்திற்கு

உரையும் உரைக்கு மூலமும் கிடைக்காது தடுமாறிய இடங்கள்; மேற்கோள் எதற்காகக் காட்டப்பட்டுள்ளது என்று அறியாது அவதலித்து நின்று நிலை;" (காசிராசன் 1985:6) இத்தகைய துல்லியமான நெறிமுறை, ஒரு பதிப்பாசிரியன் வெறும் பிழைதிருத்துபவன் அல்ல; அவன் ஒரு மொழியின் வரலாற்றை மீட்டெடுக்கும் ஆய்வாளன் என்பதை மெய்ப்பிக்கிறது.

இவரது இந்த அறிவியல் பூர்வமான அணுகுமுறையால்தான், இவர் பதிப்பித்த இலக்கியங்கள் இன்று எவ்விதக் குழப்பமுமின்றித் தெளிவான அச்ச வடிவில் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. இத்தகைய 'மூலப்பாடத் திறனாய்வு' முறையே உ.வே.சா அவர்களைப் பதிப்புலகின் முன்னோடியாகத் திகழச் செய்கிறது. இனிவரும் காலகட்டங்களில் எதிகாலத் தலைமுறையினர் பதிப்பு முயற்சிகளைக் கையிலெடுப்பதற்கு உ.வே.சா அவர்களின் பதிப்புநெறி நிலைப்பாடே முதன்மை தரவாக வழிவகுக்கும்.

ஐயப்பாடுகளைக் களையும் புலவர்மொழி போற்றுதல்:

உ.வே.சா அவர்களின் பதிப்புப் பணியில் 'ஐயப்பாடுகளைக் களைதல்' என்பது ஒரு கூட்டு ஆய்வு முயற்சியாகவே அமைந்தது. தமக்கு ஒரு பாடலில் ஐயம் ஏற்பட்டால், அதனைச் சுயமாகத் தீர்மானிக்காமல் அந்தந்தத் துறை சார்ந்த அறிஞர்களிடம் விவாதித்துத் தெளிவு பெறுவதையே ஒரு சிறந்த பதிப்பு அறமாகக் கொண்டார். இதற்கு முதன்மையான சான்றாக, மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களைக் கூறலாம்.

உ.வே.சா அவர்களின் குருவான இவர், சீவக சிந்தாமணி போன்ற காப்பியங்களின் கடினமான பகுதிகளுக்குப் பொருள் விளக்கம் தந்து வழிகாட்டினார். குருவான இவர், சீவக சிந்தாமணி போன்ற காப்பியங்களின் கடினமான பகுதிகளுக்குப் பொருள் விளக்கம் தந்து வழிகாட்டினார்.

அடுத்ததாக,தியாகராச செட்டியார் அவர்கள், உ.வே.சா கும்பகோணம் கல்லூரியில் பணியாற்றியபோது பல இலக்கிய நயங்களையும் பாட வேறுபாடுகளையும் விவாதிப்பதில் உறுதுணையாக இருந்தார். சங்க இலக்கியப் பதிப்புகளின் போது, குறிப்பாகப் புறநானூறு மற்றும் பத்துப்பாட்டு ஆய்வுகளில் பத்துப்பாட்டு நச்சினார்க்கினியர் உரை குறித்துத் தெளிவுபெற செரிப் பெருமாள் அரங்கனார் போன்றோரின் அறிவைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். அதுபோல, பூண்டி அரங்கநாத முதலியார் அவர்கள் மேல்நாட்டுப் பதிப்பு முறைகளையும், தமிழ் இலக்கண நுட்பங்களையும் ஒப்பிட்டு ஆராய உ.வே.சாவிற்குப் பெருந்துணையாக நின்றார் எனலாம்.

சுவடிகளில் கண்டறியப்பட்ட அரிய சொற்களுக்குப் பொருள் தேடும் முயற்சியில் சோழவந்தான் அரசன் சண்முகனார் போன்ற இலக்கண அறிஞர்களின் கருத்துகளையும் அவர் பெரிதும் மதித்துப் போற்றினார். இத்தகைய பேரறிஞர்களின் 'புலவர் மொழிகளை' ஆதாரமாகக் கொண்டு, தனது ஐயங்களை நீக்கிக் கொண்ட பின்னரே ஒரு பாடத்தை உறுதிசெய்தார். இது ஒரு பதிப்பாசிரியனுக்கு இருக்க வேண்டிய பணியையும், 'அறிவுசார் நேர்மையையும்' பறைசாற்றுகிறது.

தன்னைக் காட்டிலும் அறிவில் சிறந்தோரின் கருத்தை ஏற்றுப் பதிப்பித்தாலேயே, உ.வே.சாவின் பதிப்புகள் இன்றும் பிழையற்ற ஆவணங்களாகத் திகழ்கின்றன. இதனை, “ஓவ்வொரு நூலையும் பதிப்பிக்கத் தூண்டுகோலாக அமைந்தோர், துணை நின்றோர், ஏடு தேடிச் சென்றவிடங்களிலெல்லாம் தோன்றாத் துணையாக நின்றுதவியோர், ஏடுகளை ஒப்பு நோக்கியறிய உற்றத்துணையாக உடனிருந்தோர் அச்சப்படி திருத்த துணை நின்றோர்” (காசிராசன் 1985:1) ஆக இத்தகைய கூட்டு உழைப்பும், புலவர் பெருமக்களின் அறிவாற்றலைப் போற்றும் பண்புமே தமிழ்ப் பதிப்புலகின் உன்னதமான அற விழுமியமாகும்.

பதிப்பு முழுமைநோக்கில் வரலாறும் பாதுகாப்பும்:

உ.வே.சா அவர்களின் பதிப்புப் பணி என்பது வெறும் ஏடுகளைப் புத்தகங்களாக மாற்றும் செயலல்ல; அது ஒரு முழுமையான வரலாற்றுப் பாதுகாப்பு ஆவணமாகும். தனது ஓவ்வொரு பதிப்பிலும் அந்த நூலின் ஆசிரியர் வரலாறு, உரையாசிரியர் காலம் மற்றும் சுவடி வழங்கிய கொடையாளர்களின் விபரங்களை மிக நுட்பமாக ஆவணப்படுத்தியதே அவரது 'முழுமை நோக்கின்' சான்றாகும்.

அத்தகைய அமைப்பினூடே அணுகும்போது, “இத்தமிழ்நாட்டின் பழைய சரித்திரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுதலிலும் தெரிவித்தலிலுமே பெரும்பாலும் காலம் கழித்து உழைத்துவரும் உபகாரிகளாகிய விவேகிகள், இந்நூலை நன்கு ஆராய்ச்சி செய்வார்களாயின், பலருடைய வரலாறுகள் முதலியன தெரிந்துகொள்ளுதல் கூடும் என்றெழுதியிருந்தேன். அப்பதிப்பு வெளிவந்த பின்னர் இன்றுவரையில் தமிழ் நாட்டின் சரித்திரச் செய்திகளை அறிவதற்கு இந்நூல் இத்தனை வகையாகப் பயன்பட்டிருக்கின்ற தென்பதைத் தமிழ் நாட்டினர் நன்கு அறிவர்.

தமிழ்ப் புலவர் வரலாறுகளையும், தமிழ்ப்பேரரசர், சிற்றரசர், உபகாரிகள், முதலியோர்களுடைய சரித்திரங்களையும், பண்டைத்தமிழருடைய ஒழுக்க வழக்கங்களையும் இதற்கண்ட ஆராய்ச்சியாளர் பலர் அவற்றைத் தனித்தனியே தொகுத்தும் விரித்தும் விரிவித்தும் அமைத்துப் பலவகையான சரித்திரங்களையும், ஆராய்ச்சி நூல்களையும், சிறுவர்களுக்குரிய புத்தகங்களையும் வெளியிட்டிருக்கின்றனர்” (புறநானூறு 1950:7-8) இக்கூற்றானது, இன்றைய தலைமுறையினர் செயற்கைத் தரவுத் தளத்தின் அடிப்படையில் புதிய அணுகுமுறையில் இலக்கிய வரலாற்றை பகுத்து மீட்டெடுக்கலாம்.

மேலும், சங்க இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள் என அவர் வெளியிட்ட அனைத்து நூல்களிலும் வாசகர்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் அரிய வகை அட்டவணைகளை இணைத்ததன் நோக்கம் இன்றைய 'டிஜிட்டல் தரவுத்தள' முறைக்கு முன்னோடி அமைப்பாகும்.

குறிப்பாக, புறநானூறு, பத்துப்பாட்டுச் சுவடிகளை, உ.வே.சா அவர்கள், கிருஷ்ணகவிராயரிடம் கேட்டபோது, கொடுத்தச் சுவடியின் இறுதியில், “ஸர் வைகுண்டத்திலிருக்கும் கவிராயரிடத்தே

தொல்காப்பிய ஏட்டைக் கொடுத்துக் கொல்லமாண்டு.... வாங்கி வந்தேன்”. என்று எழுதியிருந்தது. கணக்குப் பார்த்ததில் அது 150 வருஷங்களுக்கு முற்பட்டதென்றும் ஏடு எழுதிய காலம் அதற்கும் 200 வருஷங்களுக்கு முன்பு இருக்கலா மென்றும் தோன்றின” (என் சரித்திரம் 2017:663) இந்தவொரு கூற்றின் மூலம் உ.வே.சா அவர்கள் மட்டும் பதிப்புப் பணியினை தொடங்கவில்லை என்றால், இன்று நாம் பேசுவதற்கு சங்க இலக்கியமோ, வரலாறோ, சரித்திரமோ இல்லமால் போயிருக்கும் நிலையை எய்திருக்கும்.

எனவே, பதிப்புகளின் தொடக்கத்திலே அந்தந்தப் பாடல்களில் பயின்று வரும் வரலாற்றுச் செய்திகள், அரசர்களின் வம்சாவளி, ஊர்ப்பெயர்கள் மற்றும் அக்கால சமூகப் பழக்கவழக்கங்களை விரிவான முன்னுரைகளைப் பதிப்புகளில் பதிவு செய்யும் நிலைப்பாட்டைத் தொடங்கி வைத்தவர். ஒரு நூல் என்பது வெறும் பாடல் மட்டுமல்ல, அது ஒரு காலத்தின் கண்ணாடி என்பதை உணர்ந்தே, அரிய சொல்லடைவு, தாவரங்களின் பெயர்கள், விலங்குகளின் பெயர்கள் எனப் பன்முகத் தன்மையுடன் வலுசேர்க்கும் விதமாக பிற்சேர்க்கைகளை அமைத்தார்.

சீவக சிந்தாமணியில் சமண சமயக் கருத்துகளையும், மணிமேகலையில் பௌத்த தத்துவங்களையும் அந்தந்தச் சமய அறிஞர்களிடம் கேட்டுப் பெற்றுத் துல்லியமாகப் பதிப்பித்தது அவரது நடுவுநிலைமை கலந்த வரலாற்றுப் பாதுகாப்பிற்குச் சான்றாகும். வேற்றுநெறிக் கொள்கைகளை, “ஹிந்துதேசத்து வித்தைகளிலும் ஆங்கிலேய வித்தையிலும் மிகப்பயிற்சியடைந்து விளங்கியவரும் சென்னை இராசதானிக் கலாசாலையில் ஸம்ஸ்கிருத போதகாசிரியராக இருந்தவருமான ராவ்பகதூர் மூர்தி ஸ்ரீ அரங்காசாரியரவர்கள் எம்.ஏ., பௌத்தசமய நூல்களிலும் பாண்டித்தியமுள்ளவர்களென்பதை அறிந்துகொண்டு உரியகாலங்களில் அவர்களிடத்துச் சென்று வினாவி வந்தேன்;

வருகையில், ஒவ்வொருமயத்தும் தடையின்றி உடனுடன் அவர்கள் கூறிய விடைகளால் அதற்கு முன்பு எனக்கிருந்த ஐயங்களிற் பெரும்பாலான நீங்கின; நீங்கவே இந்நூலைப் பரிசோதித்தலில் என் மனம் ஊக்கம் பெற்றது. அவைகளுடைய பேருதவி இல்லையாயின், மணிமேகலையில் வந்துள்ள துடிதலோகம், பாரமிதை, அருபப்பிரமர், உருபப்பிரமர் முதலிய சொற்களுக்குக்கூட உள்ளவாறே பொருள் கொள்ளுதல் எனக்கு மிக அரிதாகும்” (மணிமேகலை 1956:16) சுவடிகளில் அழிந்திருந்த பகுதிகளைக் கண்டறிய அவர் மேற்கொண்ட சுவடித்தேடியப் பயணங்களும், அவற்றைப் பதிவு செய்த முறையும் ஒரு வரலாற்று ஆய்வாளனுக்குரிய நேர்த்தியைக் கொண்டுள்ளன.

வெறும் இலக்கியப் பதிப்பாக மட்டுமின்றி, கல்வெட்டுகள் மற்றும் நிலவியல் செய்திகளையும் ஒப்புநோக்கி அவர் வழங்கிய குறிப்புகள், தமிழக வரலாற்றை மீட்டமைக்கப் பெரும் துணையாக நின்றன. இத்தகைய ஆழமான ஆவணப்படுத்தும் பண்பே, “பண்டைக்கால முதல் நூல்களில் வழங்கி வந்த சொற்பிரயோகங்களை நாம் மாற்றுதல் பிழையென்று சொல்வார்”(சாமிநாதையர் 2014:274). எனவே, உ.வே.சா அவர்களின் பதிப்புகளைக் காலத்தால் அழியாத 'அறிவுப் பேழைகளாக' மாற்றியுள்ளது. அவரது

இந்த முழுமை நோக்கு, இன்றைய நவீன பதிப்பியல் துறைக்கு ஒரு மிகச்சிறந்த பாடமாகவும், தமிழ் இனத்தின் அடையாளத்தைப் பாதுகாத்த அறப்பணியாகவும் இன்றும் போற்றப்பட்டு வழிவகுத்து வருகிறது.

முடிவுரை:

உ.வே.சா அவர்களின் பதிப்பு அறம் என்பது வெறும் கடந்த கால வரலாறு அன்று; அது இன்றைய 'தகவல் பெருக்க' யுகத்தில் ஒவ்வொரு ஆய்வாளரும் பின்பற்ற வேண்டிய அறிவுசார் நேர்மையின் உச்சமாகும். தமக்குத் தெரியாததை "தெரியாது" என்று வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொண்ட அவரது துணியும், ஒரு சொல்லின் உண்மை வடிவம் காண அவர் காட்டிய அறநெறிக் கொள்கையும் இன்றைய போலித்தனம் நிறைந்த அறிவுலகிற்கு ஒரு தார்மீக வழிகாட்டியாகும். பலதரப்பட்ட அறிஞர்களின் கருத்துகளை ஒருங்கிணைத்து அவர் மேற்கொண்ட 'கூட்டு ஆய்வு முறை', தனிமனிதப் புகழைத் தாண்டி ஒரு மொழியின் நலனை முன்னிறுத்தும் உன்னதப் பண்பைப் எடுத்துரைக்கிறது. இக்கட்டுரையின் மூலம் நாம் கண்டடைந்த புதிய உண்மை என்னவென்றால், உ.வே.சா அவர்கள் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பே இன்றைய 'தரவு அறிவியல்' மற்றும் 'ஜனநாயகப் பதிப்பு' முறைகளுக்கு வித்திட்டுள்ளார் என்பதாகும். அவரது பதிப்பு நெறிமுறைகள், செயற்கை நுண்ணறிவு போன்ற நவீன தொழில்நுட்பக் காலத்திலும் ஒரு தகவல் எத்தகைய தூய்மையுடனும், ஆதாரப்பூர்வமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான நிலையான சான்றாதாரமாகத் திகழ்கின்றன. முடிவாக, உ.வே.சாவின் பதிப்பு அறம் என்பது தமிழை மீட்டெடுத்த பணி மட்டுமல்ல; அது வரும் தலைமுறையினர் தங்களது அறிவுப் பயணத்தை எவ்விதத் திரிபும் இன்றித் தொடங்குவதற்கான ஓர் அறத்தொடு நின்றலின் அறக்கட்டளையின் நேர்த்தியான நிலையின் முடிவாகும்.

துணைநூற்பட்டியல்:

1. காகிராசன் இரா. (1985) உ.வே.சா. காப்பியப் பதிப்புகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
2. சரவணன் ப. (பதி.), (2017) உ.வே. சாமிநாதையர் என் சரித்திரம், காலச்சுவடு பதிப்பகம் நாகர்கோவில்.
3. சாமிநாதையர் உ.வே. (1950) புறநானூறு மூலமும் உரையும், ஜோதி அச்சிக்கூடம், சென்னை.
4. சாமிநாதையர் உ.வே. (1956) மணிமேகலை, கபீர் அச்சிக்கூடம், சென்னை.
5. சாமிநாதையர் உ.வே. (1959) கம்பராமாயணம் ஆரணிய காண்டம், ரத்தினம் பிரஸ்(பிராஞ்ச்), சென்னை.
6. சாமிநாதையர் உ.வே. (1968) சிலப்பதிகார மூலமும் அரும்பதவுரையும் அடியார்க்கு நல்லாருரையும், கபீர் அச்சிக்கூடம், சென்னை.
7. சாமிநாதையர் உ.வே. (1969) சீவகசிந்தாமணி மூலமும் நச்சினார்க்கினியருரையும், கபீர் அச்சிக்கூடம், சென்னை.

8. சாமிநாதையர் உ.வே. (2014) ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம், உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்நிலையம், சென்னை.
9. சுயம்பு பெ. (பதி.), (2023) உ.வே.சா. நாட்குறிப்பு, செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், சென்னை.
10. வெள்ளைவாரணனார் க. (2014) தொல்காப்பியம் - நன்னூல், மாணவர் பதிப்பகம், சென்னை.
11. ஜானகி இரா. (தொகு.) (2010) சங்க இலக்கியப் பதிப்புரைகள், பாரதி புத்தகாலையம் சென்னை.

References:

- Janaki, R. (2010)** *Sanga Ilakkiya Pathippuraigal*, Bharathi Puthakalayam, Chennai.
1. **Kasirajan, R. (Ed.), (1985)** *U.V.Sa. Kaappiya Pathippukal*, International Institute of Tamil Studies, Chennai.
 2. **Saravanan, P. (Ed.), (2017)** *U.V. Swaminatha Iyer: En Sarithiram*, Kalachuvadu Publications, Nagercoil.
 3. **Suaymbu, P. (Ed.), (2023)** *U.V.Sa. Naatkkurippu*, Central Institute of Classical Tamil, Chennai.
 4. **Swaminatha Iyer, U.V. (1950)** *Purananooru Moolamum Uraiyum*, Jothi Press, Chennai.
 5. **Swaminatha Iyer, U.V. (1956)** *Manimekalai*, Kabir Press, Chennai.
 6. **Swaminatha Iyer, U.V. (1959)** *Kambaramayana Aranya Kandam*, Rathinam Press, Chennai.
 7. **Swaminatha Iyer, U.V. (1968)** *Silappathigaram Arumbathauraiyum Adiyarkunallaruraiyum*, Kabir Press, Chennai.
 8. **Swaminatha Iyer, U.V. (1969)** *Seevagasinthamani Moolamum Nachinarkiniyar Urai*, Kabir Press, Chennai.
 9. **Swaminatha Iyer, U.V. (2014)** *Sri Meenakshisundaram Pillaiyavarkal Sarithiram*, U.V. Swaminatha Iyer Library, Chennai.
 10. **Vellaivananar, K. (2014)** *Tholkappiyam — Nannool*, Manavar Pathippakam, Chennai.

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2026, ஜூலை மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சலுக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள் - ஜூலை 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் ஜூலை இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com